

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 6C/108/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8212210019
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2013:8212210019.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov samosudcom JUDr. Karolom Krochtom v právnej veci žalobcu POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421 proti žalovanej Slovenskej republike, v ktorej mene koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a** .

Žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

odôvodnenie:

Dňa 27.9.2012 žalobca doručil na Okresný súd Svidník žalobu označenú ako „žaloba na plnenie o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy“. Žaloba je u žalobcu evidovaná pod číslom 8767-NZP. Žalobca sa ňou domáhal, aby súd najskôr medzitýmny rozsudkom rozhodol, že žalovaná je zodpovedná za škodu, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Svidník z dôvodu, že tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.8402754 dlžníkom (povinným) E. R., nar.XX.X.XXXX v zákonom stanovenej lehote a aby následne rozsudkom uložil žalovanej zaplatiť mu z titulu majetkovej škody sumu 125,-€ a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 693,34 €, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku s povinnosťou žalovanej nahradiť mu trovy

konania. Konanie o uvedenej žalobe bolo na Okresnom súde Svidník vedené pod spisovou značkou 7C/366/2012.

Dňa 27.9.2012 žalobca doručil na Okresný súd Svidník tiež žalobu označenú ako „žaloba na plnenie o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy“ ktorá je u žalobcu evidovaná pod číslom 8766-NZP. Žalobca sa ňou domáhal, aby súd najskôr medzitýmny rozsudkom rozhodol, že žalovaná je zodpovedná za škodu, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Svidník z dôvodu, že tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.8402746 dlžníkom (povinným) D. R., U..XX.X.XXXX v zákonom stanovenej lehote a aby následne rozsudkom uložil žalovanej zaplatiť mu z titulu majetkovej škody sumu 125,-€ a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 628,80 €, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku s povinnosťou žalovanej nahradiť mu trovy konania. Konanie o uvedenej žalobe bolo na Okresnom súde Svidník vedené pod spisovou značkou 7C/367/2012.

Dňa 27.9.2012 žalobca doručil na Okresný súd Svidník tiež žalobu označenú ako „žaloba na plnenie o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy“ ktorá je u žalobcu evidovaná pod číslom 8765-

NZP. Žalobca sa ňou domáhal, aby súd najskôr medzitýmny rozsudkom rozhodol, že žalovaná je zodpovedná za škodu, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Svidník z dôvodu, že tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.8402736 dlžníkom (povinným) A. V., U..XX.X.XXXX v zákonom stanovenej lehote a aby následne rozsudkom uložil žalovanej zaplatiť mu z titulu majetkovej škody sumu 125,-€ a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 628,80 €, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku s povinnosťou žalovanej nahradiť mu trovy konania. Konanie o uvedenej žalobe bolo na Okresnom súde Svidník vedené pod spisovou značkou 7C/368/2012.

Dňa 27.9.2012 žalobca doručil na Okresný súd Svidník tiež žalobu označenú ako „žaloba na plnenie o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy“ ktorá je u žalobcu evidovaná pod číslom 8764-NZP. Žalobca sa ňou domáhal, aby súd najskôr medzitýmny rozsudkom rozhodol, že žalovaná je zodpovedná za škodu, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Svidník z dôvodu, že tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.8402732 dlžníkom (povinným) K. L., U..XX.XX.XXXX v zákonom stanovenej lehote a aby následne rozsudkom uložil žalovanej zaplatiť mu z titulu majetkovej škody sumu 125,-€ a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 761,57 €, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku s povinnosťou žalovanej nahradiť mu trovy konania. Konanie o uvedenej žalobe bolo na Okresnom súde Svidník vedené pod spisovou značkou 7C/369/2012.

Dňa 27.9.2012 žalobca doručil na Okresný súd Svidník tiež žalobu označenú ako „žaloba na plnenie o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy“ ktorá je u žalobcu evidovaná pod číslom 8770-NZP. Žalobca sa ňou domáhal, aby súd najskôr medzitýmny rozsudkom rozhodol, že žalovaná je zodpovedná za škodu, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Svidník z dôvodu, že tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.8402774 dlžníkom (povinným) I. W., U..XX.X.XXXX v zákonom stanovenej lehote a aby následne rozsudkom uložil

žalovanej zaplatiť mu z titulu majetkovej škody sumu 125,-€ a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 1.091,65 €, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku s povinnosťou žalovanej nahradiť mu trovy konania. Konanie o uvedenej žalobe bolo na Okresnom súde Svidník vedené pod spisovou značkou 7C/370/2012.

Dňa 27.9.2012 žalobca doručil na Okresný súd Svidník tiež žalobu označenú ako „žaloba na plnenie o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy“ ktorá je u žalobcu evidovaná pod číslom 8763-NZP. Žalobca sa ňou domáhal, aby súd najskôr medzitýmny rozsudkom rozhodol, že žalovaná je zodpovedná za škodu, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Svidník z dôvodu, že tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.8402728 dlžníkom (povinným) C. T., U..XX.X.XXXX v zákonom stanovenej lehote a aby následne rozsudkom uložil žalovanej zaplatiť mu z titulu majetkovej škody sumu 125,-€ a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 540,29 €, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku s povinnosťou žalovanej nahradiť mu trovy konania. Konanie o uvedenej žalobe bolo na Okresnom súde Svidník vedené pod spisovou značkou 7C/371/2012.

Dňa 27.9.2012 žalobca doručil na Okresný súd Svidník tiež žalobu označenú ako „žaloba na plnenie o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy“ ktorá je u žalobcu evidovaná pod číslom 8938-NZP. Žalobca sa ňou domáhal, aby súd najskôr medzitýmny rozsudkom rozhodol, že žalovaná je zodpovedná za škodu, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Svidník z dôvodu, že tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.8560795 dlžníkom (povinným) Y. G., U..XX.X.XXXX v zákonom stanovenej lehote a aby následne rozsudkom uložil žalovanej zaplatiť mu z titulu majetkovej škody sumu 125,-€ a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 1.194,91 €, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku s povinnosťou žalovanej nahradiť mu trovy konania. Konanie o uvedenej žalobe bolo na Okresnom súde Svidník vedené pod spisovou značkou 7C/372/2012.

Dňa 27.9.2012 žalobca doručil na Okresný súd Svidník tiež žalobu označenú ako „žaloba na plnenie o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy“ ktorá je u žalobcu evidovaná pod číslom 8937-NZP. Žalobca sa ňou domáhal, aby súd najskôr medzitýmny rozsudkom rozhodol, že žalovaná je zodpovedná za škodu, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Svidník z dôvodu, že tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku

žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.8560778 dlžníkom (povinným) C. Č., U..XX.X.XXXX v zákonom stanovenej lehote a aby následne rozsudkom uložil žalovanej zaplatiť mu z titulu majetkovej škody sumu 125,-€ a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 835,33 €, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku s povinnosťou žalovanej nahradiť mu trovy konania. Konanie o uvedenej žalobe bolo na Okresnom súde Svidník vedené pod spisovou značkou 7C/373/2012.

Dňa 27.9.2012 žalobca doručil na Okresný súd Svidník tiež žalobu označenú ako „žaloba na plnenie o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy“ ktorá je u žalobcu evidovaná pod číslom 8936-NZP. Žalobca sa ňou domáha, aby súd najskôr medzitýmnym rozsudkom rozhodol, že žalovaná je zodpovedná za škodu, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Svidník z dôvodu, že tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením

záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.8560772 dlžníkom (povinným) K. Y., U..XX.X.XXXX v zákonom stanovenej lehote a aby následne rozsudkom uložil žalovanej zaplatiť mu z titulu majetkovej škody sumu 125,-€ a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 905,40 €, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku s povinnosťou žalovanej nahradiť mu trovy konania. Konanie o uvedenej žalobe bolo na Okresnom súde Svidník vedené pod spisovou značkou 7C/374/2012.

Dňa 27.9.2012 žalobca doručil na Okresný súd Svidník tiež žalobu označenú ako „žaloba na plnenie o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy“ ktorá je u žalobcu evidovaná pod číslom 8935-NZP. Žalobca sa ňou domáha, aby súd najskôr medzitýmnym rozsudkom rozhodol, že žalovaná je zodpovedná za škodu, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Svidník z dôvodu, že tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.8560771 dlžníkom (povinným) R. I., U..XX.X.XXXX v zákonom stanovenej lehote a aby následne rozsudkom uložil žalovanej zaplatiť mu z titulu majetkovej škody sumu 125,-€ a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 1.329,52 €, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku s povinnosťou žalovanej nahradiť mu trovy konania. Konanie o uvedenej žalobe bolo na Okresnom súde Svidník vedené pod spisovou značkou 7C/375/2012.

Okresný súd Svidník uznesením zo dňa 9.10.2012 sp.zn.7C/366/2012 rozhodol o spojení vecí vedených pod sp.zn.7C/366/2012, 7C/367/2012, 7C/368/2012, 7C/369/2012, 7C/370/2012, 7C/371/2012, 7C/372/2012, 7C/373/2012, 7C/374/2012, 7C/375/2012 na spoločné konanie s tým, že toto bude na Okresnom súde Svidník vedené pod spisovou značkou 7C/366/2012.

Uznesením Krajského súdu v Prešove sp.zn.1NcC/68/2012 zo dňa 18.10.2012 boli sudcovia Okresného súdu Svidník vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej pod sp.zn.7C/366/2012 a vec bola prikázaná Okresnému súde Bardejov, kde je vedená pod spisovou značkou 6C/108/2012.

Žalobca svoje žaloby o ktorých sa tu koná odôvodňoval tým, že Okresný súd Svidník ako exekučný súd rozhodol v jednotlivých ním vedených exekučných konaniach, špecifikovaných v jednotlivých žalobách, o žiadostiach o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonom stanovenej doby, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadostí o udelenie poverenia. V jednotlivých žalobách žalobca uviedol, pre akú konkrétnu pohľadávku navrhol vykonať exekúciu, a že navrhol písomným podaním spísaným postupom podľa § 38 a nasl. Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z.) zvolenému súdному exekútorovi vykonať exekúciu, súdny exekútor predložil návrh žalobcu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom Okresnému súde Svidník a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, exekučný súd žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie prijal na ďalšie konanie čím došlo k založeniu jeho povinnosti zaoberať sa nimi a rozhodnúť o nich v rámci priznanej právomoci a v zákonom ustanovenej lehote. Poukazoval na znenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku - jednak účinné v čase od 1.6.2011 a jednak účinné v čase od 1.6.2010 do 31.5.2011, pričom rozoberal rozdiel medzi pojmi rozhodcovská komisia a rozhodcovský súd so súčasným poukazom na to, že v exekučnom konaní vedenom podľa týchto pravidiel sa robil rozdiel medzi exekučnými titulmi s tým, že povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takej žiadosti nebola založená vo vzťahu k notárskym zápisniciam a vykonateľným rozhodnutiam rozhodcovských komisií, pričom

zvýraznil, že exekučnými titulmi v príslušných exekučných konaniach, ktorých sa týkali podané žaloby, boli rozsudky rozhodcovského súdu, pričom uviedol, že v exekučnom konaní vedenom podľa uvedených

procesných pravidiel je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Poukázal na znenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinné od 1.2.2002 do 31.5.2010 s tým, že v exekučnom konaní vedenom podľa týchto pravidiel sa nerobil rozdiel medzi exekučnými titulmi a preto exekučný súd mal podľa žalobcu zákonnú povinnosť rozhodnúť o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia žiadosti bez ohľadu na to, či exekučným titulom, pre ktorý sa exekúcia navrhovala vykonať, bolo rozhodnutie všeobecného súdu, rozhodcovského súdu alebo napr. notárska zápisnica. Poukazoval tiež na to, že exekučný súd napriek tomu, že tá-ktorá vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu rozhodol v jednotlivých dotknutých prípadoch o žiadostiach o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnutím o zamietnutí žiadostí o udelenie poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby. Súčasne poukazoval na to, že vyvinul enormné úsilie aby docielil vecný posun v konaní a primäl porušovateľa k vydaniu rozhodnutia, konkrétne (nie len vo vzťahu k tej- ktorej konkrétnej exekučnej veci), dňa 2.7.2009 spísal a podal Žiadosť o informáciu o stave konania, dňa 23.9.2009 opätovne spísal a podal Žiadosť o informáciu o stave konania, dňa 13.11.2009 spísal a podal ďalšiu Žiadosť o informáciu o stave konania, dňa 25.2.2010 spísal a podal Žiadosť o informáciu o stave konania / Podnet na preskúmanie zákonnosti postupu súdu - prieťahy v konaní, dňa 30.8.2010 spísal a podal Sťažnosť a podnet na preskúmanie zákonnosti postupu súdu - prieťahy v konaní, dňa 23.11.2010 spísal a podal Sťažnosť na prieťahy v konaní v nadväznosti na nesprávny procesný postup súdu, dňa 25.5.2011 opätovne spísal a podal Sťažnosť na prieťahy v konaní v nadväznosti na nesprávny procesný postup súdu. Vyššie opísaný postup exekučného súdu žalobca hodnotí ako nesprávny a v rozpore so zákonom (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku), podľa neho v danom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe, pričom nečinnosť súdu tu podľa žalobcu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty v ktorej sa žalobca v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 45 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky. V žalobách tvrdil, že o všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil až do spôsobenej škody sa dozvedel po doručení upovedomenia o začatí exekúcie.

V každej z vyššie uvedených žalôb žalobca uplatnil nárok na náhradu majetkovej škody, ktorú vyčíslil v každom jednotlivom prípade vo výške po 125,- €, pričom podľa neho táto predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou žalobcu vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nich, pričom žalobca podľa svojich tvrdení v každom jednotlivom prípade v príslušnom období vynaložil na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu po 70,- €, na udržiavanie a správu informačného systému sumu po 40,- € a na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu a na poštovné

a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konaní na exekučnom súde sumu po 15,-€. Súčasne poznamenal, že výška hmotnej škody je stanovená na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov z dôvodu, že presnú škodu by bolo možné vyčísliť iba s nepomernými ťažkosťami. Rovnako v každej z vyššie uvedených žalôb uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pričom poukazoval na to, že samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (čl. 48 ods. 2 Ústavy SR) a práva na prejednanie veci v primeranom čase (čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, ktorý je podľa žalobcu dôsledkom nesústredenej činnosti okresného súdu takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prieťahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv žalobcu. Podľa žalobcu márnym plynutím času (v jednotlivých prípadoch) boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávok a taktiež podľa žalobcu došlo k vyvolaniu rizika zániku povinného, rizika zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a rizika insolvenčie povinného, pričom najmä žalobca mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu

vymožiteľnosti pohľadávky a jej príslušenstva. Uvádza v nich ďalej, že náhradu nemajetkovej ujmy vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov (definovaných zákonom stanovenou lehotou danou k rozhodnutiu) a základných práv; uviedol, že neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času vyvolala u neho, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti; uviedol, že úplne zbytočné a právne nezdôvodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanými pohľadávkami a ich príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov a vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ale aj jeho majiteľov; uviedol, že nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Poukazyval na to, že do obsahu práva na súdnu ochranu patrí právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy; súčasne má každý právo na to aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy; uviedol, že k reálnemu poskytnutiu súdnej ochrany dôjde len vtedy, ak sa na zistený stav veci použije ústavne súladne interpretovaná, platná a účinná právna úprava. Uviedol, že všeobecný súd pri realizácii základného práva na súdnu ochranu je povinný aplikovať ústavnú požiadavku jednoduchého práva, že každý má právo na rozhodnutie podľa relevantnej právnej normy; že reálne uplatnenie základného práva na súdnu ochranu predpokladá, že účastníkovi súdneho konania sa súdna ochrana poskytne v zákonom predpokladanej kvalite, výklad a používanie zákonných ustanovení musí v celom rozsahu rešpektovať základné právo účastníkov uvedené v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a výklad a aplikácia zákonných predpisov musí byť zo strany všeobecných súdov v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu. Uviedol tiež, že potreba náhrady nemajetkovej ujmy má základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Poukázal tiež vo vyššie uvedených žalobách na to, že postupoval podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie jeho nároku na

náhradu škody, žalovaná však do podania žaloby na žiadosti pozitívne nereagovala. S poukazom na v jednotlivých dotknutých žalobách uvedené rozhodnutia Ústavného súdu SR týkajúce sa priznania finančného zadosťučinenia za zbytočné prietahy v súdnom konaní vypočítal jednotlivé požadované náhrady nemajetkovej ujmy (za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom stanovenom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky) alikvotným pomerom sumy 55,-€ za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

Žalovaná so žalobami, ktoré boli spojené v tomto konaní na spoločné konanie nesúhlasila, podaním doručeným súdu 25.3.2013 navrhla žaloby v celom rozsahu zamietnuť, žalobcovi náhradu trov konania nepriznať a uplatnila nárok na náhradu trov konania. Podstatnými námietkami žalovanej proti uplatnenému nároku, ktoré táto podrobne rozviedla vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe boli poukaz na zmatečnosť podaní žalobcu, na prenášanie celej dôkaznej povinnosti na súd, na nejasnosť titulu nároku na náhradu škody, žalovaná namietala žiadosti o informáciu o stave konania ako riadne prostriedky na zabránenie tvrdených prietahov v konaní a na ich účinné odstránenie, poukazovala na to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu. Žalovaná poukazovala tiež na to, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody jej boli doručené 23.4.2012 - žaloby boli podané 27.9.2012 - teda skôr ako po uplynutí zákonnej 6-mesačnej lehoty a teda predčasne. Tiež poukázala na neposkytnutie žiadnej súčinnosti zo strany žalobcu na predbežné prerokovanie podaných žiadostí na náhradu škody a na to, že prax ukázala už dávnejšie, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok - najmä v prípadoch podľa § 45 ods. 1 písm. c/ zákona č. 244/2002 Z.z. Žalovaná argumentovala tiež tým, že vnútroštátny súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky a či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy; že zo samotnej dikcie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. Tvrdila tiež, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prietahov a vzniesla

námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23.4.2009. Žalovaná namietala aj vyčíslenie škody s tým, že požadovať paušálne sumy za všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a účelové. Namietala, že žalobca nepreukázal ani vymožitelnosť pohľadávky, nepreukázal vznik ani výšku škody. Podľa žalovanej nie je preukázaný ani vznik nemajetkovej ujmy ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch. Poukazovala na povahu a predmet konaní, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti žalobcu a povedomí, ktoré je okolo neho v spojení s touto činnosťou vytvorené, keď praktiky žalobcu sú verejnosťou vnímané negatívne a žalobca je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé finančné a právne vedomie nízkoprijímových osôb. Žalovaná tiež uviedla, že nakoľko žalobca nepreukázal, že by došlo činnosťou súdu v namietaných konaniach k nesprávnemu úradnému postupu, ani vznik a výšku skutočnej škody ani prípadnej nemajetkovej ujmy, tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmovou.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na deň 15.10.2013 a na deň 17.12.2013. Žalovaná sa na pojednávanie nedostavila - svoju neúčast' ospravedlnila s poukazom na hospodárnosť konania, o odročenie pojednávania nežiadala. Žalobca a jeho právny zástupca sa na nariadené pojednávanie taktiež nedostavili. Súd postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. prejednal vec v neprítomnosti účastníkov konania a právneho zástupcu žalobcu s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy, k čomu je potrebné uviesť, že právnym zástupcom žalobcu elektronickou poštou, vždy v neskorých popoludňajších hodinách po skončení denného prevádzkového času súdu v deň bezprostredne predchádzajúci pojednávaniu (dňa 14.10.2013 o 18.20 hod. a dňa 16.12.2013 o 17:28) boli doručené ospravedlnenia a žiadosti o odročenie pojednávania ktoré súd už vzhľadom na čas ich doručenia nepovažoval za včasné ani za riadne ospravedlnenie a žiadosti o odročenie pojednávania nepovažoval za dôvodné. Ani v nich uvádzané dôvody na odročenie pojednávania nemožno považovať za dôležité dôvody ako ich má na mysli ustanovenie § 119 O.s.p. (predvolanie na pojednávanie v tejto veci na deň 15.10.2013 bolo žalobcovi a jeho právnomu zástupcovi doručené 16.7.2013 a predvolanie na pojednávanie na deň 17.12.2013 bolo žalobcovi a jeho právnomu zástupcovi doručené 18.10.2013) pričom ospravedlnenie a žiadosť o odročenie pojednávania neobsahuje deň kedy sa právny zástupca žalobcu, resp. samotný žalobca, dozvedel o dôvode, pre ktorý žiadal odročiť pojednávanie, neboli k nemu pripojené žiadne doklady preukazujúce skutočnosti v ňom uvádzané, k uvedenému podaniu neboli pripojené žiadne doklady o tom, že by na pojednávania uvádzané v danom podaní bol žalobca a jeho právny zástupca predvolaný skôr než na pojednávanie v tejto právnej veci. Súd v tejto súvislosti poukazuje tiež na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 68/98 z 13. januára 1999 v zmysle ktorého kolízia dvoch pojednávanií toho istého účastníka v tom istom termíne na rozdielnych súdoch nie je akceptovateľným predpokladom uznania existencie dôležitého dôvodu na odročenie riadne a včas vytyčeného pojednávania

Súd sa oboznámil s obsahom žalôb, konanie o ktorých tu je spojené do spoločného konania, s obsahom písomných podaní účastníkov, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom fotokópií listín Okresného súdu Svidník zo spisov 3Er 540/09, 3Er 623/09, 2Er 16/10, 2Er 658/09, 7Er 759/09, 3Er 742/09, 3Er 636/10, obsahom spisu Okresného súdu Svidník sp.zn.2Er 741/10 nachádzajúceho sa v spise tunajšieho súdu sp.zn.7C 207/2012, obsahom spisu Okresného súdu Svidník sp.zn.4Er 97/11, ktorý sa nachádza v spise tunajšieho súdu sp.zn.7C 212/2012, obsahom spisu Okresného súdu Svidník sp.zn.6Er 675/10 ktorý sa nachádza v spise tunajšieho súdu sp.zn.6C 106/2012, oboznámením sa s obsahom ďalších v spise pripojených listín a zistil tento skutkový stav:

Z fotokópie obsahu exekučného spisu Okresného súdu Svidník sp. zn. 3Er/540/09 súd zistil, že v uvedenej exekučnej veci oprávneného (žalobcu) proti povinnej E. R. o vymoženie sumy 486,48 € s príslušenstvom (tejto exekučnej veci sa týkala žaloba žalobcu pôvodne vedená pod sp.zn.7C 366/2012) bola dňa 5.8.2009 pred súdnym exekútorom spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie, exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená 17.9.2009, dňa 28.9.2009 súd vyzval súdneho exekútora vyčísliť trovy exekučného konania, dňa 10.11.2009 vyzval oprávneného (žalobcu) predložiť príslušnú zmluvu o úvere, dňa 18.11.2009 bola súdu doručená žiadosť oprávneného o informáciu o stave konania, uznesením zo 15.2.2010 exekučný súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol tak, že exekučné konanie zastavil, na odvolanie oprávneného

Krajský súd v Prešove toto uznesenie svojim uznesením zo dňa 2.7.2010 zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Svidník na ďalšie konanie.

Z fotokópie obsahu exekučného spisu Okresného súdu Svidník sp. zn. 3Er/623/09 súd zistil, že v uvedenej exekučnej veci oprávneného (žalobcu) proti povinnej D.V. R. o vymoženie sumy 380,10 € s príslušenstvom (tejto exekučnej veci sa týkala žaloba žalobcu pôvodne vedená pod sp.zn.7C 367/2012) bola dňa 9.9.2009 pred súdnym exekútorom spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie, exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 14.10.2009, dňa 19.10.2009 súd vyzval súdneho exekútora vyčísliť trovy exekučného konania, dňa 11.11.2009 vyzval oprávneného (žalobcu) predložiť príslušnú zmluvu o úvere, uznesením zo 29.3.2010 exekučný súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol tak, že exekučné konanie zastavil, na odvolanie oprávneného Krajský súd v Prešove toto uznesenie svojim uznesením zo dňa 17.12.2010 zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Svidník na ďalšie konanie. V danej veci žalobca nežiadal podľa obsahu spisu o žiadne informácie ani nepodával žiadne sťažnosti.

Z fotokópie obsahu exekučného spisu Okresného súdu Svidník sp. zn. 2Er/16/10 súd zistil, že v uvedenej exekučnej veci oprávneného (žalobcu) proti povinnej A. V. o vymoženie sumy 1.525,58 € s príslušenstvom (tejto exekučnej veci sa týkala žaloba žalobcu pôvodne vedená pod sp.zn.7C 368/2012) bola dňa 17.12.2009 pred súdnym exekútorom spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie, exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená 11.1.2010, dňa 18.1.2010 súd vyzval oprávneného (žalobcu) predložiť príslušnú zmluvu o úvere, dňa 19.2.2010 súd vyzval súdneho exekútora vyčísliť trovy exekučného konania, uznesením zo dňa 15.10.2010 exekučný súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol tak, že exekučné konanie zastavil z dôvodu nezákonnosti exekučného titulu, ktorý priznáva plnenie zákonom nedovolené, v rozpore s dobrými mravmi a je nevykonateľný, proti tomuto uzneseniu oprávnený (žalobca) podal odvolanie, ktoré následne vzal späť, preto odvolacie konanie uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 24.2.2011 bolo zastavené, uznesenie o zastavení exekučného konania teda nadobudlo právoplatnosť. V danej veci žalobca nežiadal podľa obsahu spisu o žiadne informácie ani nepodával žiadne sťažnosti.

Z fotokópie obsahu exekučného spisu Okresného súdu Svidník sp. zn. 2Er/658/09 súd zistil, že v uvedenej exekučnej veci oprávneného (žalobcu) proti povinnej K. L. o vymoženie sumy 86,68 € s príslušenstvom (tejto exekučnej veci sa týkala žaloba žalobcu pôvodne vedená pod sp.zn.7C 369/2012) bola dňa 6.10.2009 pred súdnym exekútorom spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie, exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená 28.10.2009, dňa 14.12.2009 súd vyzval oprávneného (žalobcu) predložiť príslušnú zmluvu o úvere, dňa 19.2.2010 súd vyzval súdneho exekútora vyčísliť trovy exekučného konania, uznesením zo dňa 15.10.2010 exekučný súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol tak, že exekučné konanie zastavil z dôvodu nezákonnosti exekučného titulu, ktorý priznáva plnenie zákonom nedovolené, v rozpore s dobrými mravmi a je nevykonateľný, proti tomuto uzneseniu oprávnený (žalobca) podal odvolanie, ktoré následne vzal späť, preto odvolacie konanie uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 15.3.2011 bolo zastavené, uznesenie o zastavení exekučného konania teda

nadobudlo právoplatnosť. V danej veci žalobca nežiadal podľa obsahu spisu o žiadne informácie ani nepodával žiadne sťažnosti.

Z fotokópie obsahu exekučného spisu Okresného súdu Svidník sp. zn. 7Er/759/09 súd zistil, že v uvedenej exekučnej veci oprávneného (žalobcu) proti povinnému I. W. o vymoženie sumy 606,80 € s príslušenstvom (tejto exekučnej veci sa týkala žaloba žalobcu pôvodne vedená pod sp.zn.7C 370/2012) bola dňa 28.11.2009 pred súdnym exekútorom spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie, exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená 28.12.2009, dňa 19.1.2010 súd vyzval oprávneného (žalobcu) predložiť príslušnú zmluvu o úvere, uznesením z júna 2011 exekučný súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol tak, že exekučné konanie zastavil z dôvodu nezákonnosti exekučného titulu, ktorý priznáva plnenie zákonom nedovolené, v rozpore s dobrými mravmi a je nevykonateľný. Uznesenie o zastavení exekučného konania nadobudlo

právoplatnosť dňa 14.7.2011. V danej veci žalobca nežiadal podľa obsahu spisu o žiadne informácie ani nepodával žiadne sťažnosti.

Z fotokópie obsahu exekučného spisu Okresného súdu Svidník sp. zn. 3Er/742/09 súd zistil, že v uvedenej exekučnej veci oprávneného (žalobcu) proti povinnému C. T. o vymożenie sumy 658,56 € s príslušenstvom (tejto exekučnej veci sa týkala žaloba žalobcu pôvodne vedená pod sp.zn.7C 371/2012) bola dňa 27.10.2009 pred súdnym exekútorom spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie, exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená 23.11.2009, dňa 8.12.2009 súd vyzval súdneho exekútora vyčísliť trovy exekučného konania, uznesením zo dňa 15.2.2010 exekučný súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol tak, že exekučné konanie zastavil z dôvodu nezákonnosti exekučného titulu, ktorý priznáva plnenie zákonom nedovolené, v rozpore s dobrými mravmi a je nevykonateľný, proti tomuto uzneseniu oprávnený (žalobca) podal odvolanie o ktorom Krajský súd v Prešove rozhodol uznesením zo dňa 30.6.2010, ktorým napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec Okresnému Svidník na ďalšie konanie, následne tento exekučný súd uznesením zo dňa 4.3.2011 o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol opätovne a to tak, že exekučné konanie v časti týkajúcej sa vymożenia sumy 382,35 €, v časti týkajúcej sa vymożenia úroku z omeškania vo výške 0,25 % denne zo sumy 650,60 € od 1.2.2009 do zaplatenia a v časti týkajúcej sa vymożenia trov oprávneného vzniknutých v rozhodcovskom konaní vo výške 184,53 € zastavil, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.3.2011. V danej veci žalobca nežiadal podľa obsahu spisu o žiadne informácie ani nepodával žiadne sťažnosti.

Z fotokópie obsahu exekučného spisu Okresného súdu Svidník sp. zn. 3Er/636/2010 súd zistil, že v uvedenej exekučnej veci oprávneného (žalobcu) proti povinnému R. I. o vymożenie sumy 684,-€ s príslušenstvom (tejto exekučnej veci sa týkala žaloba žalobcu pôvodne vedená pod sp.zn.7C 375/2012) bola dňa 27.7.2010 pred súdnym exekútorom spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie, exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená 5.10.2010, uznesením zo dňa 19.4.2011 exekučný súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol tak, že exekučné konanie v časti týkajúcej sa vymożenia zmenkového úroku z omeškania vo výške 0,25 % denne zo sumy 734,-€ od 25.11.2009 do 19.3.2010 a vymożenia zmenkového úroku z omeškania vo výške 0,25 % denne zo sumy 684,-€ od 20.3.2010 do zaplatenia zastavil, pričom toto uznesenie

nadobudlo právoplatnosť dňa 15.6.2011 a ďalším uznesením zo dňa 22.6.2012 súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu, že oprávnený nedisponuje spôsobilým, vykonateľným exekučným titulom na vymożenie požadovanej sumy, pričom toto uznesenie po potvrdení uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 31.7.2013 nadobudlo právoplatnosť. V danej veci žalobca nežiadal podľa obsahu spisu o žiadne informácie ani nepodával žiadne sťažnosti.

Z fotokópie obsahu exekučného spisu Okresného súdu Svidník sp. zn. 6Er/675/2010 pripojenej v spise tunajšieho súdu sp.zn.6C/106/2012 súd zistil, že v uvedenej exekučnej veci oprávneného (žalobcu) proti povinnému C. Č. o vymożenie sumy 314,-€ s príslušenstvom (tejto exekučnej veci sa týkala žaloba žalobcu pôvodne vedená pod sp.zn.7C 373/2012) bola dňa 11.8.2010 pred súdnym exekútorom spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie, exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená 20.10.2010, dňa 24.11.2010 súd oprávneného vyzval k predloženiu vystavenej zmenky, uznesením zo dňa 20.10.2011 exekučný súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol tak, že túto zamietol z dôvodu, že oprávnený nedisponuje spôsobilým, vykonateľným exekučným titulom na vymożenie požadovanej sumy, pretože rozhodcovská doložka na ktorej rozhodcovský súd založil svoju právomoc je ako neprijateľná zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve absolútne neplatná. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.12.2011. V danej veci žalobca nežiadal podľa obsahu spisu o žiadne informácie ani nepodával žiadne sťažnosti.

Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Svidník sp. zn. 2Er/741/2010 pripojeného v spise tunajšieho súdu sp.zn.7C/207/2012 súd zistil, že v uvedenej exekučnej veci oprávneného (žalobcu) proti povinnej Y. G. o vymożenie sumy 3.307,63 € s príslušenstvom (tejto exekučnej veci sa týkala žaloba žalobcu pôvodne vedená pod sp.zn.7C 372/2012) bola dňa 6.9.2010 pred súdnym exekútorom spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie, exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená 29.11.2010,

dňa 14.12.2010 súd vyzval súdneho exekútora v súčinnosti s oprávneným predložiť súdu Dohodu o vyplnení k veci sa vzťahujúcej zmenky a zmenku zo dňa 13.3.2009, dňa 9.9.2011 zahlásil vstup do konania vedľajší účastník na strane povinnej ktorý dňa 9.11.2011 podal návrh na vylúčenie súdneho exekútora a na zastavenie exekúcie, uznesením zo dňa 31.5.2012 exekučný súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol tak, že túto zamietol z dôvodu, že oprávnený nedisponuje spôsobilým, vykonateľným exekučným titulom na vymoženie požadovanej sumy, pretože rozhodcovská zmluva na ktorej rozhodcovský súd založil svoju právomoc je neplatná. Uznesenie napadol oprávnený odvolaním o ktorom Krajský súd v Prešove rozhodol dňa 10.12.2012 tak, že uznesenie potvrdil a toto nadobudlo právoplatnosť dňa 6.2.2013. V danej veci žalobca nežiadal podľa obsahu spisu o žiadne informácie ani nepodával žiadne sťažnosti.

Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Svidník sp. zn. 4Er/97/2011 pripojeného v spise tunajšieho súdu sp.zn.7C/212/2012 súd zistil, že v uvedenej exekučnej veci oprávneného (žalobcu) proti povinnej K. Y. o vymoženie sumy 1.000,13 € s príslušenstvom (tejto exekučnej veci sa týkala žaloba žalobcu pôvodne vedená pod sp.zn.7C 374/2012) bola dňa 25.1.2011 pred súdnym exekútorom spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie, exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená 16.2.2011, dňa

9.9.2011 zahlásil vstup do konania vedľajší účastník na strane povinnej ktorý dňa 10.11.2011 podal návrh na vylúčenie súdneho exekútora a na zastavenie exekúcie, uznesením zo dňa 14.5.2012 exekučný súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol tak, že túto zamietol z dôvodu, že oprávnený nedisponuje spôsobilým, vykonateľným exekučným titulom na vymoženie požadovanej sumy, pretože rozhodcovská doložka na ktorej rozhodcovský súd založil svoju právomoc je ako neprijateľná zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve absolútne neplatná. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.7.2012. V danej veci žalobca nežiadal podľa obsahu spisu o žiadne informácie ani nepodával žiadne sťažnosti.

Žalobca sa domáha voči žalovanej, z dôvodu, že Okresný súd Svidník ako exekučný súd rozhodol v jednotlivých ním vedených exekučných konaniach, špecifikovaných v jednotlivých žalobách, o žiadostiach o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnutím o zamietnutí žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to po uplynutí zákonom stanovenej doby : náhrady majetkovej škody vo výške 125,-€ a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 693,34 € (pôvodná sp. zn. OS Svidník 7C/366/2012, príslušné exekučné konanie vedené na OS Svidník pod sp. zn. 3Er/540/2009), náhrady majetkovej škody vo výške 125,-€ a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 628,80 € (pôvodná sp. zn. OS Svidník 7C/367/2012, príslušné exekučné konanie vedené na OS Svidník pod sp. zn. 3Er/623/2009), náhrady majetkovej škody vo výške 125,-€ a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 628,80 € (pôvodná sp. zn. OS Svidník 7C/368/2012, príslušné exekučné konanie vedené na OS Svidník pod sp. zn. 2Er/16/2010), náhrady majetkovej škody vo výške 125,-€ a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 761,57 € (pôvodná sp. zn. OS Svidník 7C/369/2012, príslušné exekučné konanie vedené na OS Svidník pod sp. zn. 2Er/658/2009), náhrady majetkovej škody vo výške 125,-€ a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 1.091,65 € (pôvodná sp. zn. OS Svidník 7C/370/2012, príslušné exekučné konanie vedené na OS Svidník pod sp. zn. 7Er/759/2009), náhrady majetkovej škody vo výške 125,-€ a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 540,29 € (pôvodná sp. zn. OS Svidník 7C/371/2012, príslušné exekučné konanie vedené na OS Svidník pod sp. zn. 3Er/742/2009), náhrady majetkovej škody vo výške 125,-€ a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 1.194,91 € (pôvodná sp. zn. OS Svidník 7C/372/2012, príslušné exekučné konanie vedené na OS Svidník pod sp. zn. 2Er/741/2010), náhrady majetkovej škody vo výške 125,-€ a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 835,33 € (pôvodná sp. zn. OS Svidník 7C/373/2012, príslušné exekučné konanie vedené na OS Svidník pod sp. zn. 6Er/675/2010), náhrady majetkovej škody vo výške 125,-€ a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 905,40 € (pôvodná sp. zn. OS Svidník 7C/374/2012, príslušné exekučné konanie vedené na OS Svidník pod sp. zn. 4Er/97/2011), náhrady majetkovej škody vo výške 125,- € a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 1.329,52 € (pôvodná sp. zn. OS Svidník 7C/375/2012, príslušné exekučné konanie vedené na OS Svidník pod sp. zn. 3Er/636/2010).

Podľa čl. 46 ods.1, ods. 2, ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

Každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase podania jednotlivých žalôb), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a/ nezákonným rozhodnutím, b/ nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c/ rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d/ nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1. zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase podania jednotlivých žalôb), vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1. zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení platnom a účinnom od 1.1.2013), vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 9 ods. 1, ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase podania jednotlivých žalôb), štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase podania jednotlivých žalôb), ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 16 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase podania jednotlivých žalôb), každý je povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie príslušného

orgánu, ktorý koná v mene štátu, písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre predbežné prerokovanie nároku.

Podľa § 17 ods. 1, ods. 2, ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase podania jednotlivých žalôb), uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1, ods. 2, ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase podania jednotlivých žalôb), právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8.

Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 44 ods. 1, ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. (v znení platnom a účinnom do 31.5.2010), exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 1, ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. (v znení účinnom od 1.6.2010 do 31.5.2011), exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na

vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 1, ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. (v znení účinnom od 1.6.2011), exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúmava

Podľa § 45 ods. 1, ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z., súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví

a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise,

b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo

c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

Podľa § 40 ods. 1 písm. a/, písm. b/ zákona č. 244/2002 Z.z., účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak

a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3),

b) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní.

Súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania, po právnom posúdení veci v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení žaloby žalobcu, ktoré boli v tejto veci spojené na spoločné konanie považuje za nedôvodné v celom rozsahu a preto všetky žaloby z dôvodov uvedených v ďalšej časti tohto odôvodnenia zamietol.

Vo vzťahu k všetkým zamietnutým žalobám v prvom rade súd poukazuje na to, že v danom konaní žalobca nijako nepreukázal samotnú žalovateľnosť toho- ktorého nimi uplatňovaného nároku - v žiadnom jednotlivom prípade (čo sa týka týmto rozsudkom zamietnutých žalôb) nepreukázal splnenie postupu podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. pred podaním tej- ktorej konkrétnej žaloby a splnenie podmienok v čase podávania žalôb pre podanie tej- ktorej žaloby v zmysle vyššie cit. § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., teda že v čase podania jednotlivých žalôb bol už v zmysle zákona oprávnený uplatniť príslušné nároky na súde, resp., že k zhojeniu prípadnej predčasnosti podaných žalôb došlo v priebehu tohto konania uplynutím príslušnej doby podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. (pokiaľ teda skutočne požiadal o predbežné prerokovanie toho- ktorého žalovaného nároku v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.). Dôkazy o týchto skutočnostiach (najmä potvrdenie o prijatí tej- ktorej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v súvislosti s tým- ktorým príslušným exekučným konaním) pritom žalobca bol povinný predložiť k jednotlivým žalobám (§ 79 ods. 2 O.s.p.), nakoľko zo žiadnej dotknutej žaloby nevyplýva žiadna skutočnosť, pre ktorú by ich predložil nemohol. Vo všetkých žalobách bolo žalobcom zhodne uvedené, že potvrdenie o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody má byť založené v spise OS Svidník, ktorý žalobca bližšie špecifikoval tak, že v príslušnom konaní ako žalobca vystupuje spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. a žalovanou je Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR a predmetom konania je náhrada škody a nemajetkovej ujmy zapríčinennej nesprávnym úradným postupom (rozhodovanie o žiadosti o vydanie poverenia) pri výkone exekúcie pre pohľadávku žalobcu voči povinnému C. G., nar. 10.5.1969, sp. zn. súdneho exekútora EX 6221/2009. Takéto tvrdenie však nie je preukázaním vyššie uvedených skutočností a vyvstáva tu otázka prečo by mal žalobca pripojiť príslušné potvrdenia týkajúce sa žalôb prejednávaných v tejto veci k žalobe o úplne inej veci a nepripojil ich priamo k žalobám, o ktorých rozhodoval súd v tomto konaní, a ktorých sa mali týkať. Žalobca teda v žiadnom jednotlivom prípade (čo sa týka týmto rozsudkom zamietnutých žalôb) nepreukázal ani splnenie zákonných podmienok pre samotné podanie týchto žalôb (samotnú žalovateľnosť nimi uplatnených jednotlivých nárokov na súde) a toto nie je možné vyvodiť ani z vyjadrenia žalovanej podaného v tomto konaní, nakoľko táto iba vo všeobecnosti konštatuje, že 23.4.2012 jej boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody bez toho, aby explicitne potvrdila, že išlo o žiadosti týkajúce sa nárokov uplatňovaných práve v tomto konaní tunajšieho súdu - teda ani z tohto nemal súd preukázané, že v konkrétnych prípadoch týkajúcich sa uplatnených nárokov v tomto konaní došlo pred podaním tej-

ktorej žaloby skutočne k predbežnému prerokovaniu nárokov podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. Dôkazné bremeno ohľadne splnenia zákonných podmienok podľa vyššie citovaných ustanovení § 15 ods. 1 a § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. vo vzťahu k preukázaniu samotnej možnosti a oprávnenia podať súdu jednotlivé žaloby, ktoré boli prejednávané v tomto konaní, je pritom podľa súdu výlučne na žalobcovi.

Čo sa týka žalobcom namietaných zbytočných priesťahov v príslušných exekučných konaniach, ktoré tvrdil vo všetkých týmto rozsudkom zamietnutých žalobách, súd poukazuje na to, že tunajší súd nemôže relevantne posudzovať a neprináleží mu už vôbec rozhodnúť o tom, či v príslušných exekučných konaniach v dôsledku doby, po uplynutí ktorej bolo v tom -ktorom exekučnom konaní rozhodnuté o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, resp. o neudelení poverenia a zastavení exekučného konania bolo alebo nebolo porušené právo žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov. Túto otázku je kompetentný preskúmať iba Ústavný súd, ktorý ju v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúmava vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä

podľa týchto troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Príslušné súdne konania v tomto smere nie je kompetentný preskúmať tunajší súd v konaní podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti (resp. predseda exekučného súdu na podklade sťažnosti na priesťahy, žalobca však ani o takýchto sťažnostiach vo vzťahu k vyššie uvedeným konaniam a výsledku ich vybavenia nepredložil žalobca tunajšiemu súdu žiadne dôkazy). Opačný výklad by pritom znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných priesťahov. Zároveň, pokiaľ by tunajší súd v konaní o náhrade škody mohol hodnotiť postup iného súdu z hľadiska existencie zbytočných priesťahov a od tohto odvodzovať nesprávny úradný postup, malo by to za následok absurdný záver smerujúci aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve, lebo vecne príslušné pre rozhodovanie sporov o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. sú v prvom stupni zásadne okresné sudy, avšak sudy, ktoré môžu porušiť právo fyzických a právnických osôb na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov, môžu byť aj sudy vyššieho stupňa čo iba potvrdzuje to, že konštatovať existenciu zbytočných priesťahov v súdnom konaní je oprávnený jedine Ústavný súd SR (správnot' týchto záverov pritom potvrdzuje aj obsah v súčasnosti účinného /konkrétne od 1.1.2013/ ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., ktorý dané skutočnosti už výslovne upravuje).

O konštatovaní zbytočných priesťahov vyššie uvedenými orgánmi však žalobca súdu nepredložil žiadne dôkazy. Keďže žalobca v žalobách argumentoval aj svojim „enormným“ úsilím smerujúcim k včasnému vydaniu rozhodnutí v jednotlivých exekučných konaniach v ktorých malo dôjsť k porušeniu jeho práv realizovaným formou jeho opakovaných žiadostí, podnetov a sťažností (ktoré čo do dátumu a obsahu špecifikoval na strane 3 a 4 svojich žalôb) tak tu súd uvádza, že z obsahu príslušných exekučných spisov nevyplýva, žeby v nich uvedené podania žalobcom učené boli (len v spise 3Er 540/2009 je jedna žiadosť o informáciu o stave konania zo dňa 13.11.2009). Táto formulárová, šablónovitá argumentácia žalobcu použitá vo všetkých jeho žalobách bez ohľadu na dátum začatia, priebeh exekučného konania a konkrétne jeho okolnosti je tu teda zjavne nedôvodná (podľa žalobcovho tvrdenia napríklad prvá „žiadosť o informáciu o stave konania“ bola podaná už dňa 2.7.2009, pričom ani jedno z exekučných konaní ktoré sú tu prejednávané ešte v tom čase nebolo vôbec začaté). Pokiaľ takéto podania žalobca predkladal exekučnému súdu v iných exekučných konaniach, sú pre rozhodovanie v tejto veci z toho dôvodu irelevantné, nakoľko sa netýkajú vyššie uvedených exekučných konaní, v súvislosti s ktorými boli podané žaloby, ktoré boli týmto rozsudkom zamietnuté.

Vo vzťahu k relevancii tvrdení žalobcu obsiahnutých v jeho žalobách treba tiež poukázať na to, že v texte týmto rozsudkom zamietnutých žalôb žalobca uvádzal úplne iné dátumy rozhodnutia exekučného súdu o zamietnutí tej- ktorej žiadosti o udelenie poverenia, než ako boli zistené z obsahu pripojených a oboznámených exekučných spisov (podľa tvrdenia žalobcu napríklad o žiadosti o udelenie poverenia v exekučnej veci proti povinnej A. V. /sp.zn. OS Svidník 2Er/16/2010/ malo byť rozhodnuté až dňa 23.11.2010 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia hoci v skutočnosti bolo o tejto žiadosti rozhodnuté už dňa 15.10.2010 a to rozhodnutím o zastavení exekučného konania alebo podľa tvrdenia žalobcu o žiadosti o udelenie poverenia v exekučnej veci proti povinnej K. L. /sp.zn. OS Svidník 2Er/658/2009/ malo byť rozhodnuté až dňa 23.11.2010 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia hoci v skutočnosti bolo o tejto žiadosti rozhodnuté už dňa 15.10.2010 a to rozhodnutím o

zastavení exekučného konania). Zároveň súd poukazuje na to, že 15-dňová lehota v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku

(v znení účinnom v každom jednotlivom období ako sú vyššie citované) sa vzťahovala iba na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v prípade, ak by súd nezistil rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, a plynula až od doručenia tej- ktorej žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo strany exekútora súdu. Uvedená 15-dňová lehota však, vychádzajúc zo znenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (v znení účinnom v každom jednotlivom období ako sú odcitované vyššie), sa nevzťahovala na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie ak súd zistil rozpor žiadosti, návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. Ak by zákonodarca zamýšľal stanoviť pre rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie 15 dňovú alebo inú lehotu, zaiste by to bol v § 44 ods.2 Exekučného poriadku priamo a výslovne uviedol. Ak ale zákonodarca v § 44 ods.2 druhá veta Exekučného poriadku výslovne uviedol, že „ak súd nezistí rozpor...do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu“ a potom v samostatnej tretej vete tohto ustanovenia osobitne uviedol, že „ak súd zistí rozpor...žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne“ bez toho, že by tam zakotvil akýmkoľvek spôsobom vyjadrenie akejkoľvek lehoty, potom je absolútne zrejmé, že neprichádza do úvahy iný výklad ako ten, že pre rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie žiadna zákonná lehota stanovená nebola a nie je.

Keďže žalobca tvrdené prieťahy v postupe exekučného súdu vyvodzuje z času uplynutého od dátumu začatia exekučného konania (t.j. odo dňa keď bol spísaný návrh na vykonanie exekúcie do zápisnice súdneho u exekútora) do dňa rozhodnutia súdu, treba tiež uviesť to, že tento čas pre posudzovanie prípadných prieťahov súdu nemôže byť smerodatný, lebo povinnosť súdu rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vzniká, a čas jej realizácie preto možno posudzovať až odo dňa doručenia žiadosti súdneho exekútora súdu. Tu potom súd pripomína žalobcovi, že súdny exekútor, ktorého si žalobca sám a dobrovoľne zvolil na vykonanie exekúcie, doručoval žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdu až po uplynutí zákonnej lehoty 15- dňovej lehoty, v ktorej tak bol v zmysle § 44 ods.1 Exekučného poriadku učiniť (napr. v prípade exekučného konania proti povinnému R. I. toto začalo spísaním návrhu na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora dňa 27.7.2010, ale žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená až dňa 5.10.2010, teda po viac ako dvoch mesiacoch, v prípade exekučného konania proti povinnej Y. G. toto začalo spísaním návrhu na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora dňa 6.9.2010, ale žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená až dňa 29.11.2010, teda po viac ako dvoch mesiacoch), preto nečinnosť exekučného súdu nemožno posudzovať, ako to robil žalobca v jednotlivých žalobách, už od momentu začatia exekučného konania podľa § 36 ods. 1 Exekučného poriadku - spísania toho- ktorého návrhu pred exekútorom).

Okrem toho tunajší súd doby, v ktorých o zamietnutí žiadostí o udelenie poverenia, resp. o zastavení exekučného konania exekučný súd vo vyššie uvedených exekučných konaniach rozhodol, nepovažuje vzhľadom na konkrétne okolnosti týchto vecí vôbec za neprimerane dlhé jednak vzhľadom na obsah posudzovaných exekučných titulov, súvisiacich zmlúv o úvere a všeobecných podmienok (ako vyplývajú z jednotlivých spisov), ako ani vzhľadom na príslušné úkony a výzvy exekučného súdu adresované žalobcovi či súdnemu exekútorovi v súvislosti s riadnym preskúmaním exekučných titulov ako sú vyššie pri jednotlivých exekučných konaniach popísané. Ak žalobca argumentuje prieťahmi

spôsobenými nerozhodnutím v zákonnej lehote, súd nad rámec už uvedených dôvodov vo vzťahu k neexistencii zákonnej lehoty pre zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pripomína, že aj v zmysle judikatúry Ústavného súdu SR samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prieťahy v konaní, viď napr. Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 16/02 v ktorom Ústavný súd judikoval, že pri posúdení, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd prihliada síce na lehoty, ktoré sú uvedené v ústave alebo v zákone, ale ich nedodržanie nepovažuje automaticky za porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Pojem „zbytočné prieťahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž ani v týchto prípadoch postup dotknutého štátneho orgánu nemusí

vyznačovať takými významnými preťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné preťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy. Súdu je z obsahu exekučných spisov Okresného súdu Svidník s ktorými sa oboznámil v rámci dokazovania v tejto veci, ako aj z jeho vlastnej činnosti (§ 121 O.s.p.) a z ďalších u neho vedených vecí žalobcu proti žalovanej známe, že žalobca inicioval obrovské množstvo exekučných konaní na podklade nespôsobilých exekučných titulov - rozhodcovských rozsudkov, preto vyvodzovať právo z tvrdených preťahov v týchto konaniach, ktoré boli od začiatku nedôvodné a neopodstatnené, lebo na ich iniciovanie žalobca nemal spôsobilý podklad (exekučný titul) nie je podľa súdu vzhľadom na množstvo týchto konaní a predovšetkým konkrétne okolnosti prejednávanych vecí namieste. Aj opakovane tvrdené legitímne očakávania žalobcu totiž treba posudzovať s prihliadnutím na to, že žalobca sa dobrovoľne a sám rozhodol iniciovať tieto exekučné konania práve na podklade rozhodcovských rozsudkov, kde bolo vzhľadom na platnú právnu úpravu nevyhnutné preskúmať rozhodcovské doložky, skúmať či sa vymáha právom dovolené plnenie, žiadať za tým účelom od žalobcu zmluvy o úvere, obchodné podmienky, pričom exekučné konania boli vyhlásené za nedôvodné, neprípustné, tak ako v tu prejednávanych veciach. Základný právny princíp spravodlivosti od súdu požaduje, aby právna ochrana nebola poskytovaná tomu, kto sám právo porušuje. Každý by mal ctíť zásadu, že z nepráva nemôže vzniknúť právo a nárok na právnu ochranu majú len práva, nadobudnuté v súlade so znením a účelom zákona. Tu uplatňované nároky žalobcu je nemožné nehodnotiť aj v týchto intenciách. Na začiatku to bol totiž práve žalobca, ktorý inicioval najskôr rozhodcovské, a potom následne tu prejednané exekučné konania proti povinným, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky. Žalobcu pritom z takéhoto postupu nijako neospravedľuje prípadná existencia určitej pohľadávky proti povinným. Inými slovami povedané, nemôže sa zo zákonom zakázaného konania stať zákonom dovolené konanie len s poukazom na existenciu pohľadávky. Preto ak sa žalobca snaží celú zodpovednosť preniesť na exekučný súd tvrdením, že ak by ten rozhodol skôr, a teda žalobca by skôr vedel, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bude zamietnutá, mohol uskutočniť náhradu exekučného titulu, čím údajne postup súdu zamedzil žalobcovi správať sa so starostlivosťou riadneho hospodára, tak tu súd pripomína žalobcovi, že zodpovednosť za „nevedomosť“ žalobcu o nespôsobilosti jeho exekučného titulu ani riziko jeho podnikania nemožno prenášať na exekučný súd, resp. na žalovanú. Ak by sa žalobca skutočne správal ako riadny hospodár, zaiste by ako oprávnený neinicioval množstvo nedôvodných, zbytočných exekučných konaní a ako riadnemu hospodárovi mu už to, že v zákonom stanovenej 15 dňovej lehote nebolo udelené poverenie na vykonanie exekúcie a následne mu preto nemohlo byť doručené ani upovedomenie o začatí exekúcie mohlo signalizovať, že na vykonanie exekúcie nie sú splnené zákonné podmienky.

Čo sa týka požadovanej náhrady majetkovej škody vo výške po 125,- €, ktorú žalobca požadoval v každej zo svojich žalôb o ktorých sa tu koná, žalobca vznik takejto škody na jeho strane v žiadnom z dotknutých prípadov nepreukázal, ako ani výšku uvedenej škody požadovanej ním v týchto konaniach. Žalobca podľa svojich tvrdení v každom tomto prípade v období od doručenia príslušnej žiadosti o udelenie poverenia do rozhodnutia o nej vynaložil na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu po 70,-€, na udržiavanie a správu informačného systému sumu po 40,-€ a na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu a na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu po 15,-€. Z oboznámených súvisiacich exekučných spisov OS Svidník pritom neboli zistené tvrdené urgencie zo strany žalobcu v daných exekučných konaniach - nie sú teda preukázané ani náklady spojené s administratívnym spracovaním ich textov, publikačné výdaje, poštovné a telekomunikačné. Žalobca tiež nepredložil jediný dôkaz o skutočnej výške nákladov na správu tej- ktorej pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému ani výšku nákladov na udržiavanie a správu informačného systému, ako ani tú skutočnosť, že by pracovné výkony jeho zamestnancov a udržiavanie a správa informačného systému bolo potrebné výlučne v súvislosti s rozhodovaním exekučného súdu v dotknutých konaniach o podaných žiadostiach o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Žalobcovi mala pritom v každom tomto jednotlivom prípade vzniknúť majetková škoda v rovnakej výške (nielen celkovej, ale aj čo sa týka jednotlivých ním proklamovaných „zložiek“ tejto škody) a to bez ohľadu na rôznu dĺžku ním uvádzanej nečinnosti exekučného súdu v jednotlivých exekučných konaniach. V danom konaní teda žalobca vo vyššie uvedených prípadoch iba tvrdil, že mu v tom- ktorom jednotlivom prípade majetková škoda vznikla, avšak jej skutočný vznik a skutočnú výšku v žiadnom jednotlivom prípade nijako relevantne nepreukázal, ako ani príčinnú súvislosť medzi činnosťou exekučného súdu a žalobcom proklamovanými

vyššie uvedenými nákladmi, ktoré žalobca považuje za vzniknutú škodu. K tomu treba poznamenať, že žalobca nijako nepreukázal, že by mu ním uvádzané škody mali v celom rozsahu vzniknúť výlučne v dôsledku postupu exekučného súdu (tu treba zvýrazniť, že ani samotný súdny exekútor, ktorého si žalobca zvolil, nepredložil exekučnému súdu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom určenej lehote a súdu pritom zo strany žalobcu neboli predložené žiadne doklady ani o tom v akom presnom časovom období a v akom presnom rozsahu v danom období mala škoda, resp. tá ktorá jej časť žalobcovi vzniknúť a teda či prípadne nebola spôsobená, a v akom rozsahu aj postupom žalobcom zvoleného súdneho exekútora). Zároveň samotné tvrdenie žalobcu o paušalizácii reálnych vecných nákladov preukazuje, že v tomto konaní v žiadnom jednotlivom prípade nebola žalovaná skutočná škoda a aj z uvedeného dôvodu nebolo možné dotknutým žalobám v danej časti vyhovieť (viď k tomu vyššie citované ustanovenie § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.).

Ak žalobca v súvislosti so vznikom majetkovej škody vo výške 125,-€, ktorú súd má za nepreukázanú poukazoval na to, že táto suma by ho nezaťažila „ak by exekučný súd postupoval správne a pri rozhodovaní o udelení poverenia na vykonanie exekúcie by dodržal zákonom stanovenú dobu“ nedá sa mu pripomenúť, že žiadna suma by s určitosťou a predovšetkým žalobcu nezaťažila v prípade, ak by sa nedomáhal vymoženia pohľadávky na základe nespôsobilého exekučného titulu.

K tvrdeniam žalobcu o nesprávnom úradnom postupe súd uvádza, že vo vyššie uvedených exekučných konaniach exekučný súd nevykonal žiaden úradný postup bez

splnenia zákonných podmienok, neporušil princíp právnej istoty rozhodnutiami o zamietnutí žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, resp. zastavením exekučného konania v príslušných exekučných konaniach, ani nevyvolal stav zakladajúci prekážku veci právoplatne rozhodnutej (k otázke namietaných zbytočných prieťahov sa súd vyjadril už vyššie). Exekučný súd postupoval v každom z vyššie uvedených exekučných konaní plne v súlade so zákonom, ak preskúmaval otázku samotnej vykonateľnosti toho- ktorého exekučného titulu (rozsudku rozhodcovského súdu). Exekučný súd bol oprávnený a povinný skúmať či boli v dotknutých exekučných konaniach splnené formálne i materiálne predpoklady pre vedenie exekúcie (či na návrh účastníka konania alebo aj bez návrhu) a v prípade zistenia, že nie sú splnené podmienky materiálnej alebo formálnej vykonateľnosti toho - ktorého exekučného titulu, musel na zistenie nezákonnosti vedenia exekúcie aj adekvátne procesne zareagovať. Okrem iného bol povinný skúmať či exekučné tituly, na základe ktorých súdny exekútor žiadal o udelenie poverení na vykonanie exekúcie, boli spôsobilými exekučnými titulmi v zmysle ustanoveniu § 41 Exekučného poriadku. Keďže exekučnými titulmi v dotknutých exekučných veciach boli rozsudky rozhodcovského súdu, musel pritom exekučný súd Exekučného poriadku vychádzať aj z ustanovení zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (ďalej tiež iba „ZoRK“). Podľa Ústavného súdu SR v rozhodnutí z 3.3.2011 č. k. IV. ÚS 60/2011-13, vnútroštátny súd môže ex offo preskúmať nekalú povahu rozhodcovskej doložky v prípade právoplatného rozhodcovského rozsudku vydaného bez účasti spotrebiteľa v takom rozsahu, v akom mu to umožňujú vnútroštátne procesné pravidlá v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. V takomto prípade prináleží vnútroštátnemu súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol uvedenou doložkou viazaný. Obdobne Najvyšší súd SR v rozhodnutí z 18.1.2012 sp. zn. 6 Cdo 143/2011 konštatoval, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, nie je exekučný súd viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd. Exekučný súd je povinný zamietnuť žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ak už pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyjde najavo existencia relevantnej okolnosti, so zreteľom na ktorú je nútený výkon rozhodnutia neprípustný.

I keď samotní povinní vystupujúci vo vyššie uvedených exekučných konaniach nevyužili oprávnenia v zmysle § 40 ZoRK, bol exekučný súd oprávnený a povinný skúmať spôsobilosť žalobcom predložených exekučných titulov na vymoženie ním požadovaných nárokov, a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatoval rozpor toho- ktorého rozhodcovského rozsudku so zákonom znamenajúci materiálnu nevykonateľnosť príslušného exekučného titulu. Exekučný súd teda v uvedených konaniach preskúmal predložené rozhodcovské rozsudky a príslušné žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na

vykonanie exekúcie uznesením zamietol, resp. exekučné konania zastavil, čo zároveň znamená, že príslušné rozhodcovské rozsudku neboli vykonateľnými exekučnými titulmi, na základe ktorých by bolo možné viesť exekúciu. V uvedených veciach postupy exekučného súdu boli plne opodstatnené a zákonné.

Žalobca bol v tomto konaní riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p. (v uznesení č.k. 6C/108/2012-21 zo dňa 15.2.2013). Napriek uvedenej skutočnosti žalobca taktiež v tomto

konaní nijako nepreukázal, že by mu v súvislosti s jednotlivými prípadmi rozhodovania OS Svidník vznikla nemajetková ujma. Súd v tomto konaní nemal preukázané žiadne porušenie základných práv a princípov právneho štátu v daných exekučných konaniach, ani porušenie práva na súdnu ochranu či práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, ku ktorým by došlo zo strany OS Svidník. V príslušných exekučných konaniach bolo už od ich začiatku, vzhľadom na to, že išlo o exekučné konania proti fyzickým osobám, vždy dané riziko jednak „zániku“ povinného (tu mal žalobca pravdepodobne na mysli úmrtie), i riziko straty kontaktu s povinným, ako aj riziko insolventie toho- ktorého povinného - tieto riziká nemožno spájať s dĺžkou doby od podania tej- ktorej žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do rozhodnutia o jej zamietnutí. Nemožno sa tiež stotožniť s tvrdeniami žalobcu, že neexistencia akéhokoľvek vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, resp. s údajnou absolútnou nemožnosťou súdneho uplatňovania pohľadávky a jej príslušenstva, vyvolala u neho, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti - akékoľvek pocity si u žalobcu ako právnickej osoby nie je možné ani len predstaviť a o skutočnom vzniku pocitov frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti u členov riadiacich orgánov žalujúcej spoločnosti, ich intenzite, spôsobe akým sa prejavovali u jednotlivých členov riadiacich orgánov žalujúcej spoločnosti, aké na nich prípadne zanechali následky a pod., neboli súdu zo strany žalobcu predložené žiadne dôkazy (okrem toho žalobca v žalobách tvrdí, že poškodeným je on a domáha sa náhrady škody či nemajetkovej ujmy sám žalobca, preto pocity členov jeho riadiacich orgánov sú podľa názoru súdu irelevantné pre prípadnú náhradu žalovaných nárokov žalobcovi). Žalobca taktiež nijako nepreukázal, že postupy exekučného súdu v jednotlivých vyššie uvedených exekučných konaniach v súvislosti s tou- ktorou vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom spôsobili zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu (už vôbec nie akých konkrétnych) ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov a vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ale aj jeho majiteľov - ide tu iba o ničím nepreukázané, prosté tvrdenia žalobcu nepodložené žiadnymi dôkazmi, a to rovnako aj čo sa týka tvrdení žalobcu o tom, že nezákonným zásahom (treba opäť poukázať na to, že nezákonné zásahy exekučného súdu neboli v tomto konaní nijako preukázané) vyvolaná situácia ovplyvnila jeho ďalšie podnikateľské postupy a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. V súvislosti s tvrdenou frustráciou treba pripomenúť, že žalobca v exekučných konaniach nevystupoval ako povinný voči ktorému by sa viedlo nedôvodné exekučné konanie, ale ako oprávnený, ktorý sám také nedôvodné konanie inicioval. Žalobca v žiadnom jednotlivom prípade, čo sa týka týmto rozsudkom zamietnutých žalôb, nepreukázal nielen skutočný vznik nemajetkovej ujmy na jeho strane, ale ani nijako obsahovo nešpecifikoval ani jeden z faktorov, na ktoré treba prihliadať pri prípadnom určovaní výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa vyššie citovaného § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., pričom už zo znenia tohto ustanovenia zároveň jednoznačne vyplýva aj samotná nemožnosť odvodzovania výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v konaní podľa zákona č. 514/2003 Z.z. s poukazom na výšky Ústavným súdom SR v iných veciach priznávaných primeraných zadosťučinení pri konaní ústavného súdu podľa tretej časti, druhej hlavy, šiesteho oddielu zákona č. 38/1993 Z.z. (ako požadoval žalobca v žalobách s poukazom na v jednotlivých žalobách uvedené nálezy Ústavného súdu SR), pričom treba opätovne zdôrazniť, že súd nemal nijako preukázané, že by v dotknutých exekučných konaniach OS Svidník (ktorých sa jednotlivé uvedené žaloby dotýkali) došlo k akémukoľvek

nezákonnému či nesprávnemu úradnému postupu exekučného súdu a teda nebolo súdu v žiadnom z týchto prípadov preukázané, že by žalobcovi vôbec vznikla akákoľvek nemajetková ujma, ktorej náhradu v peniazoch by prípadne bolo možné žalobcovi priznať.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a dôvody súd žaloby o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v celom rozsahu zamietol.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody, pre ktoré boli príslušné žaloby zamietnuté, má súd za to, že je už nevhodné a nadbytočné zaoberať sa jednotlivými námietkami žalovanej voči dotknutým žalobám obsahnutými v jej vyjadrení doručenom súdu 25.3.2013 (osobitne tými, ktoré sa netýkali vyššie uvedených dôvodov, pre ktoré súd žaloby v tomto konaní zamietol - napr. k námietke premlčania, zmätočnosti žalôb, vnímania žalobcu a jeho činnosti verejnosťou a pod.).

Rovnako tak je zbytočné reagovať podrobne aj na zavádzanie súdu zo strany žalobcu v podaných žalobách a sťažovanie konania súdu v tejto veci - napr. pokiaľ žalobca neuviedol priamo spisové značky príslušných exekučných konaní na OS Svidník (spisové značky OS Svidník mu pritom boli, vychádzajúc z obsahu vyššie uvedených exekučných spisov, známe minimálne z uznesení o zamietnutí žiadostí o udelenie poverenia, resp. o zastavení exekučného konania).

Záverom treba poznamenať, že nakoľko žalobca v tomto konaní v žiadnom jednotlivom prípade (čo sa týka týmto rozsudkom zamietnutých žalôb) nepreukázal ani len skutočný vznik škody, nemal súd prečo rozhodovať v zmysle jeho návrhov v jednotlivých žalobách medzitýmym rozsudkom o základe tej- ktorej veci - ak totiž vznik škody nie je preukázaný, bolo by nezmyselné, aby súd medzitýmym rozsudkom vyslovoval kto „za škodu“ zodpovedá.

Podľa § 151 ods. 1, ods. 2 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Na pojednávaní dňa 17.12.2013 súd vo vyhlásenom rozsudku okrem iného rozhodol (v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p.), že v celom rozsahu neúspešný „žalobca je povinný zaplatiť žalovanej trovy konania vo výške, ako budú určené v písomnom vyhotovení tohto rozsudku v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku“ - žalovaná však v zákonnej lehote od vyhlásenia tohto rozhodnutia trovy nevyčísli (pritom jej na ňou uvedenú elektronickú poštovú adresu dňa 18.12.2013 bola zaslaná aj zápisnica z pojednávania, teda mala vedomosť o vyhlásení rozsudku), pričom z obsahu celého spisového materiálu jej žiadne preukázateľné trovy ku dňu vyhlásenia rozhodnutia nevyplývajú, preto súd v tomto písomnom vyhotovení rozsudku podľa § 151 ods. 2 O.s.p. žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Bardejov.

1, V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2, Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3, Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.